

روز

علی مزروعی خبرنگار گروه نقد روز

محمد پنج سالش بود که گروهی دزد و کلاهبردار به زور وارد خانه روستایی شان شدند. او و خانواده‌اش را بیرون و خانه‌شان را غصب کردند. حالا۳۰ سال از آن زمان گذشته، کلاهبردارها خانه روستایی محمد را خراب کرده‌اند و جایش یک آیازمان چهار طبقه ساخته‌اند و هرکدام با خانواده‌شان در آن ساکن شده‌اند.

چند روز پیش محمد با اسنادی کاملاً معتبر برای بازپس‌گیری خانه پدری‌اش در دادگاه شکایت کرد. دادگاه اما به او می‌گوید نمی‌شود خانه‌ات را به تو برگردانیم چون الان چندین خانه روی زمین تو بنا شده و شهروندانی که آنها را دزد می‌دانی هم همسرا اختیار کرده و صاحب فرزند شده‌اند. گناه فرزندانش چیست؟ محمد فریاد می‌زند پس فرزندان من چه می‌شوند آنها حقی ندارند؟ کودکی‌ام، پدرم که همین کلاهبردارها او راکشند تا به دادخواهی بلند نشود، مادرم که دق کرد و مرد چه می‌شوند؟ اصلاً مگر گذشت زمان دزدی را مشروع می‌کند؟ قاضی جواب می‌دهد به‌رحال کاری نمی‌شود کرد الان آنها جمعیت‌شان زیاد شده و حتی زمین‌های بیشتری برای مسکن‌گزیدن نیاز دارند. پیشنهاد می‌کنیم همین‌خانه موقتی که در روستای بغلی ساخته‌ای را هرچه سریع‌تر تحویل بدهی و برای امنیت خودت و فرزندان‌ت راهی صحرا شوی.

این یک داستان واقعی نبود اما حتماً تا به اینجا حدس زده‌اید که اقتباسی از واقعیت تلخی است که مردم فلسطین هر روز زندگی‌اش می‌کنند. عملیات طوفان الاقصی اکنون این جسارت را به مردم فلسطین داده که با حمایت قاطعانه از گروه‌های مقاومت برای به‌دست آوردن حق خود، یعنی تعیین سرنوشت سرزمین مادری‌شان در مقابل غاصبان مبارزه کنند؛ حتی که نگاه‌ها به واقعیت‌های موجود آن را کاملاً عقلانی و در دسترس می‌نمایاند اما حامیان رژیم صهیونیستی سعی دارند هرگونه ایده برای تحقق این حق خواهی را ناشدنی و غیرمعتول جلوه دهند.

راه تحقق عدالت

در نتیجه غصب سرزمین فلسطین توسط صهیونیست‌ها جامعه‌اصلیل فلسطین به چهاربخش تقسیم شده است. مطابق آماری که مرکز آمار فلسطین در سال ۲۰۲۰ اعلام کرد جمعیت فلسطینیان در سراسر جهان حدود ۱۴ میلیون نفر است. مطابق این آمار تعداد فلسطینیان در کرانه باختری و قدس شرقی اشغالی سه میلیون نفر، در نوار غزه که تحت محاصره اسرائیل قرار دارد دو میلیون نفر و در خراج از مرزهای سرزمین‌های اشغالی حدود هفت میلیون نفر است. حدود دو میلیون نفر نیز در سرزمین‌های اشغالی تحت عنوان شهروندان رژیم صهیونیستی زندگی می‌کنند که اعراب اسرائیلی نامیده می‌شوند. ایده عادلانه برای تعیین سرنوشت فلسطینیان این است که مجموع فلسطینیان حاضر در مرزهای فلسطین و اورگان فلسطینی در مورد شیوه مدیریت آینده سرزمین خود پای صندوق‌های رای ب‌روند و تصمیم‌گیری کنند. تصمیم‌گیری که اجازه به همه یا بخشی از صهیونیست‌ها برای سکونت در سرزمین‌های اشغالی یا عدم سکونت‌شان با شرایط و چگونگی سکونت احتمالی‌شان رانیز شامل می‌شود.

جمعیت بهانه خوبی

برای مشروعیت رژیم صهیونیستی نیست

اگرچه جمعیت اساساً معیار خوبی برای مشروعیت بخشی به حاکمیت صهیونیست‌ها بر فلسطین محسوب نمی‌شود اما حتی اگر این فاکتور را نیز بخواهیم لحاظ کنیم بازهم این صهیونیست‌ها هستند که در موضع ضعف قرار دارند. لذا اگر بنا به مهاجرت گروهی باشد باید صهیونیست‌هایی را شامل شود که اقلیت جمعیتی را دارا هستند نه اکثریت. مهم‌ترین بهانه‌ای که برای ناشدنی بودن تحقق حاکمیت فلسطینیان بر سرزمین‌شان مطرح می‌شود، این است که اکنون جمعیت صهیونیست‌ها زیاد شده و نمی‌شود همه آنها را مجبور به کوچ کرد. زمانی که بانگ‌های واقعی به داده‌های موجود بنگریم اما این دلیل تا حد زیادی قابل زد است. رژیم صهیونیستی برای اینکه بتواند تداوم موجودیت خود را مشروعیت بخشیده و مردم کشورهای جهان از جمله مسلمانان را از نابودی خود منصرف کند روی فاکتور جمعیت حساب و پیو‌ای باز کرده و با هر دستاویزی سعی در بالا بردن آن دارد. تا حدی که حتی اعراب ساکن سرزمین‌های اشغالی را نیز به جمعیت خود اضافه کرده است. بخش زیادی از این جمعیت مسافران فصلی هستند که رژیم صهیونیستی برای افزایش آمار جمعیتی خود به آنها تابعیت و امکانات مادی داده است. از آنجا که آخرین موج چشمگیر مهاجرت مثبت به رژیم صهیونیستی در اواخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ میلادی شکل گرفته، می‌توان گفت بخش زیادی از این جمعیت نیز مهاجرانی هستند که سابقه سکونت‌شان از سه دهه فراتر نمی‌رود و در نتیجه پیوندشان با سرزمین مادر قطع نشده و امکان رجعت دارند. بخش زیادی از جمعیت نیز نسل‌های نخست مهاجرانند که می‌توان آنها را در دادگاه‌با بت جنایت و نسل‌کشی محاکمه کرد و حکم خروج کمترین جریمه برای

چرا راه‌حل فلسطین رفرا نندوم است؟

کرده‌اند. پس از آنکه حمزه یوسف، نخست‌وزیر مسلمان و پاکستانی تبار اسکاکنند نسبت به نسل‌کشی رژیم صهیونیستی در غزه معترض شد «نسیم فاطوری»، نایب‌رئیس‌کنست رژیم صهیونیستی مدعی شد باید ساکنان نوار غزه به مناطقی کوچانده شوند که برای پذیرش آنان اعلام آمادگی کرده‌اند و در صدر این کشورها، اسکاکنند قرار دارد. فاطوری پیشنهادش را این‌گونه تکمیل کرد: «در صورتی که حمزه یوسف، نخست‌وزیر اسکاکنند [به فلسطین اشغالی] بیاید، از او می‌خواهیم که ساکنان غزه را بپذیرد. ما نیز بندر غزه را باز می‌کنیم و برایش کشتی فراهم می‌کنیم تا آنان مهاجرت کنند.» تلاش برای کوچاندن مردم غزه درحالی ادامه دارد که آمریکا با ارائه مهلت چند هفته‌ای دست این رژیم را باز گذاشته و به صورت حداکثری از آن پشتیبانی تسلیحاتی و نظامی می‌کند. لذا کسانی که ایده بیرون زادن صهیونیست‌ها را غیرمنطقی می‌دانند باید در مقابل راهبردار آمریکا و رژیم صهیونیستی برای خروج فلسطینیان نیز اعلام موضع کرده و واکنش قاطع نشان دهند. البته حامیان رژیم صهیونیستی در مقابل این اقدامات سکوت اختیار کرده‌اند همان‌طور که در مورد تهدید علنی وزیر گردشگری این رژیم به حمله اتمی سکوت کرده‌اند.

آلترناتیوی شکست‌خورده

جدا از کشورهای غربی برخی کشورهای اسلامی که با اخراج صهیونیست‌ها مخالفند و در تلاش برای عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی هستند برای فرار از واکنش افکار عمومی ایده اخراج مردم غزه به صحرا سینا را نیز ترفیع می‌کنند. این کشورها اما راهکار جایگزینی جز یک مسیر آژودیده شده و شکست‌خورده را پیشنهاد نمی‌دهند. ایده دولتی بیش از آنکه یک پیشنهاد قابل اجرا باشد دستاویزی برای کشورهای است که می‌خواهند با اتخاذ موضعی دوگانه از متهم شدن به همراهی با صهیونیست‌ها فرار کنند. ایده ۲ دولتی پیش از این یک‌بار به مردم فلسطین تحمیل شده بود. پیمان اسلو که به‌طور رسمی در ۱۳ سپتامبر ۱۹۹۳ در واشنگتن با حضور یاسر عرفات، اسحاق رابین و بیل کلینتون به امضا رسید هیچ آورده‌ای برای فلسطینیان نداشت و در ازای خلع سلاح آنها صرفاً امضاکنندگان این پیمان را صاحب جایزه صلح نوبل کرد اما هیچ‌وقت صلح را به ارغان نیاورد. در توافقنامه اسلو با شعار «صلح در برابر زمین» بر ضرورت مذاکره در مورد راه‌حل نهایی بین فلسطینی‌ها و اشغالگران صهیونیست در مدت پنج سال تأکید شد، اما گذر زمان نشان داد که رژیم اشغالگر حقوق فلسطینیان را در تمام موارد از جمله شهرک‌سازی، کنترل قدس، مسجدالاقصی امنیت ساکنان، تعیین مرزها، سرنوشت پناهندگان و آبرازگان، تقسیم آب و ایجاد یک کشور مستقل فلسطینی، کاملاً نادیده گرفته است. در واقع رژیم اشغالگر صهیونیستی درست برعکس مفاد پیمان اسلو عمل کرد و از این توافق‌نها برای صادره اراضی بیشتر فلسطینی‌ها و توسعه شهرک‌ها سوءاستفاده کرد. گذر ۳۰ سال از امضای این توافق نشان داد که تمام وعده‌های این پیمان دروغین و مپ‌هم‌ترین نتایج آن یهودی‌سازی بیت‌المقدس و گسترش سرطانی مانند شهرک‌های صهیونیستی در سرزمین‌های

آنهاست. همین حکم در مورد نظامیانی قابل اطلاق است که در نسل‌کشی چندسال اخیر در فلسطین اشغالی شریک بوده‌اند، در نتیجه جمعیت یهودیانی که متولدان نسل‌های بعدی بوده‌اند و باید در مورد خروج یا عدم خروج‌شان تصمیم‌گیری شود، خیلی کمتر از آماری است که رژیم صهیونیستی از جمعیت خود ارائه می‌دهد.

بستر پذیرش مهاجران یهودی در غرب وجود دارد

دلیل دیگری که برای ناشدنی بودن ایده اخراج صهیونیست‌ها عنوان می‌شود عدم امکان پذیرش آنها توسط سایر سرزمین‌هاست. این ادعا درحالی مطرح می‌شود که در اثر جنگ‌های شکل گرفته در خاورمیانه تنها از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵ یعنی در بازه زمانی ۱۰ ساله ۲۹ میلیون نفر از غرب آسیا به اروپا مهاجرت کرده‌اند و این درحالی است که جمعیت مهاجران غرب آسیا به اروپا تا قبل از این ۲۵ میلیون نفر بوده است. این آمار نشان می‌دهد در صورت بازگشت امنیت به این منطقه و پایان جنگ‌هایی که با دخالت خارجی آمریکا و متحدانش رخ داده آمار زیادی از ساکنان سرزمین‌شامات به‌کشور خود بازگشته‌اند و فضای برای میزبانی از جامعه یهودیان فراهم می‌شود که به‌لحاظ فرهنگی تطابق بیشتری با غربی‌ها دارند. نکته دیگر این است که همه این جنگ‌ها تقریباً از زمانی آغاز شده‌اند که آمریکا برای تهاجم به افغانستان و عراق با در منطقه گذاشت. لذا پذیرش مهاجران یهودی از جانب آمریکا حداقل خسارتی است که می‌توان توقع داشت به این کشور تحمیل شود. در ضمن آنتونی بلینکن اخیراً در این مورد اظهارنظری کرده که نشان می‌دهد کاخ سفید خیلی هم به این مساله بی‌رغبت نیست. در واکنش به افزایش نامنی در سرزمین‌های اشغالی و اسکان صهیونیست‌ها در پناهگاه‌ها وزیر خارجه آمریکا گفته که کشورش حاضر است به صورت نامحدود برای شهرک‌نشینان صهیونیست ویرا صادر کند.

اگر مهاجرت یهودیان مشکل است

مهاجرت ساکنان غزه غیرممکن است!

دولت‌های غربی و همچنین برخی دولت‌های اسلامی منطقه درحالی اید مسپردن سرنوشت سرزمین‌های اشغالی به فلسطینیان را ناممکن می‌دانند که در مقابل ایده اخراج ساکنان مردم غزه به صحرا سینا سکوت کرده‌اند. رژیم صهیونیستی از روز نخست آغاز به‌باران غزه تلاش داشته تا ضمن راندن مردم از شمال پارک به غزه به سمت جنوب، دولت مصر را به پذیرش مردم این منطقه و اسکان آنها در صحرا سینا قانع کند. ایده‌ای که همچون اد‌عای نابودی حماس راه به جای نبرده است. هم‌زمان با اصرار مردم غزه به حضور در خانه‌های خود و مقاومت در برابر صهیونیست‌ها دولت مصر نیز از پذیرش پیشنهاد رژیم صهیونیستی سرباز زده است. برای تحقق این ایده حتی بانک جهانی نیز پای کار آمد و بنیامین نتانیاهو وعده داد که در صورت رضایت دولت مصر از لایح خود برای بخشیده شدن بدهی مصر به بانک جهانی استفاده کند. صهیونیست‌ها حتی ایده مهاجرت دو میلیون فلسطینی ساکن نوار غزه به اسکاکنند را نیز مطرح

جزئیات ماجرای میبد و تکرار دوگانه غلط ساده‌سازی و مهاجرت‌سیزی

ساماندهی مهاجران؟ فعلاً دغدغه‌های دیگری داریم

زینب مزروعی خبرنگار گروه نقد روز

در روزهای گذشته اخباری مبنی بر درگیری در تن از مهاجران خارجی با تعدادی از شهروندان میبیدی و در پی آن کشته شدن یک تن و زخمی شدن یک شهروند این شهرستان منتشر شد. همچنین فیلم‌هایی از درگیری و حمله مردم میبید به شهرک اتباع‌نشین این شهر نیز در روز گذشته دست به دست شد. «فرهیختگان» ماجرا را از سازمان مهاجران کشور پیگیری کرد. روابط عمومی این سازمان در پاسخ به «فرهیختگان» گفت: «در حد استناداری آنجاست و ما در این باره مصاحبه نمی‌کنیم. حوزه اتباع هم که باشد، استنادار و مدیرکل اتباع آنجا می‌تواند پاسخگو باشند. اتفاقی افتاده است و استان باید درباره آن پاسخگو باشد. در حد مساله کشوری نیست. ما در جریان همه اتفاقات از همان ساعات اول هستیم. اما شورای تأمین استان باید در این باره پاسخگو باشد.» اما در تماس با یک منبع آگاه در استانداری یزد، این منبع آگاه ما چر از این‌گونه شرح داد: «پنجشنبه حدود ساعت هشت شب، درگیری محلی میان سه الی چهار نفر از اهالی محله بیده میبید با دو نفر از اتباع ایجاد می‌شود. در این درگیری دو طرف دعوا همدیگر را دوره می‌کنند، گروهی زنجیر کشیده و گروه مقابل چاقو می‌کشند. در این درگیری یک نفر از اهالی محله بیده کشته شده و یک نفر دیگر زخمی می‌شود. عوامل این اتفاق نیز متواری شده و همان روز درگیری هر دو عامل درگیری دستگیر می‌شوند. اما اهالی محله بیده موقع تشییع جنازه هم محله‌ای‌شان در شهرک افغانستانی نشین تجمع کرده و درخواست می‌کنند که شهرک باید جابه‌جا شود. مسئولان با صحبت و رایزنی، مردم را متفرق می‌کنند. ولی به‌رحال برخی از مردم مطالبات و نکاتی نسبت به موضوع داشتند که از سوی مسئولان نیز پیگیری شد. قاتل شناسایی شده و تحویل

کنند مورد قبول جمهوری اسلامی ایران نیست.»

۲۱مهرماه نیز وحیدی در صفحه شخصی خود نوشت: «حرکت مرموزانه دربارہ اتباع افغانستانی شروع شده که می‌خواهد سبب تیزی جامعه ایرانی واین مهاجران ایجاد کند.» دستگاه‌های جاسوسی دشمن بعد از نامیدی در ایجاد اغتشاش، روی این موضوع کار می‌کنند.» در تمام این مدت آنچه در دل جامعه اتفاق می‌افتاد متأسفانه علنی‌رغم مبل برخی از مسئولان، پیشبرد هدف دشمن، دامن زدن به اختلاف افکنی‌ها و درنهایت مهاجرت‌سیزی بود. در این‌بین حتی در فضای مجازی نیز روایت‌هایی خلاف واقع به مهاجران افغانستانی منتسب می‌شد تا فضا را بیش از پیش ملتهب کنند. اما امری که در حیاها و قیل و قال مهاجرت‌سیزی به فراموشی سپرده شد، مطالبه عمومی ساماندهی اتباع قانونی و جلوگیری از ورود اتباع غیرقانونی بود. با وجود اینکه وزارت کشور بارها بر اهمیت مساله ساماندهی اتباع تأکید کرده و شخص وزیر کشور طی گفت‌وگوهای متعددی ساماندهی اتباع افغانستانی را لازم دانسته، اما پرسشی که در این بین مطرح است این است که عملکرد وزارت کشور به‌عنوان متولی امر در طول این چند ماه درخصوص مساله پراهمیتی مانند ساماندهی اتباع افغانستانی چه بود؟ وزیر کشور به درستی به ایجاد ستیز میان جامعه ایرانی و جامعه افغانستانی توسط دشمن اشاره کرد. امری که در این مدت و در مساله ساماندهی اتباع افغانستانی به فراموشی سپرده شده، دقیقاً خطر امنیتی و احتمال ایجاد مساله‌ای در سطح بین‌المللی میان این دو ملت است. این روزها در جامعه، بولد شدن مسائل کم‌اهمیت‌تر و اتخاذ تدابیر کوتاه‌مدت برای حل معضلات اجتماعی کم‌اهمیت را می‌بینیم، اما به‌نظر می‌رسد اهمیت مساله‌ای مانند مهاجران افغانستانی در سطح کلان و برای مسئولان متولی امر به خوبی درک نشده که مسئولان برای حل ماجرا دست به اقدام زنده‌اند. در این بین نیز دشمن از غفلت مسئولان در پیشبرد هدف خود یعنی مهاجرت‌سیزی بهره‌اش را برده است.